

சந்திர தீயம்

தவத்தைப் பெருக்கவும், தர்மத்தைக் காக்கவும், சிவத்தைப் பேணவும், திருவருள் பூண்டது.

இதழ் - 2

காலயுத்திவருஷம் ஆவணி மாதம் 23 ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை [8-9-1978]

கூடர் - 1

தேவர்கள் போற்றும் சீலம் பெரிதும்

உடையவன் சீவன்

ஆதலின் சீலமில்லாதவர் எவராலும் சிவனை அறிய முடியாது. அன்றியும் உணரவும் முடியாது. சீலம் என்பது நீரை வாய்க்காலால் பாய்ச்சி வேண்டிய இடத்து செலுத்துவதற்கு வாய்க்கால் வரம்பு போன்றது

சீலம் இல்லாவழி எந்த ஒரு செயலிலும் அருள் பெறமுடியாது. சினிமா ஒலிபெருக்கி வானொலி வேடிக்கை இவையாவும்

சீவ சீலம் உடையன அன்று

சீலமே வடிவானவன் கடவுள். அவனுடைய சீலத்தைத் தான் தேவர்கள் போற்றுவார்கள். கடவுள் பிறப்பில்லாதவர் இறப்பில்லாதவர். என்றுமே உள்ளவர். எல்லாம் அறிபவர் என்றதாக வேதங்கள் அவனைப் போற்றுவன. நித்தலும் பூவும் நீரும் கொண்டு நியமமாக போற்றும் புண்ணியர்கள் அவன் காண்பரியவன் கருணை உடையவன் சீலமே பெரிதும் உடையவன் எனவே மொழிந்துள்ளனர். அத்தகைய பெருமக்களாம் புண்ணியத்தின் விளைவுடைய நாயன் மாரை இவ்வுலகில் நாம் உய்ய நாடு உய்ய போற்றிப் பாடி நம்மை உய்யக் கொண்டவர் நம்பிரான் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள். அவர் வருகை உலகம் உய்ய வந்த வருகை யாகும். அப்பெருமானார் காஞ்சியில் அமர்ந்தருளி காமாட்சி அம்மையின் பூசையை நித்த தலும் மகிழ்ந்து ஏற்றிருக்கும் கண்ணும் மூன்று உடைய

கடவுளைத் தரிசித்து இழந்த தன் கண் பெற்றுப் பாடிய திருப்பதிகம் ஒன்றைக் கீழ் தருகின்றோம்.

ஒலிபெருக்கியாலும் பாட்டுக் கச்சேரியாலும் பிரசங்கத்தாலும் புனிதமுண்டப் நைமித்தியக் கிரியைகள் இன்று தத்தமக்குரிய சீலம் கெட்டு பிரசங்கியார்க்காக கோவிலை அலங்கரித்து பாட்டுக் கச்சேரிக்காக கோவிலையும் கூட்டித் தள்ளி கோவில் என்றால் திருவிழாச் செய்ய பாட்டுக் கச்சேரி வைக்க என்ற கொள்கை மிகுந்த காலத்தில் திருவிழாவிலும் பாட்டுக் கச்சேரியிலும் பிரசங்கத்திலும் சீலம் தான் பெரிது. அதனை சிவன் உகந்து கொள்பவன் என்பதை நன்கு தெளியும் பொருட்டு இப்பாடலை ஒதி எம் இனம் மதம் இரண்டும் பெருமைபட வாழ்வது நம்மவர் ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்.

ஆலந்தான் உகந் தமுதுசெய் தானை ஆதியை அம ரர்தொழு தேத்தும் சீலந் தான் பெரி தும்முடையானைச் சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை ஏல வாரகுழ லாள் உமை நங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற கால காலனைக்கம்பனெம் மானைக் காணக் கண் அடி யேன்பெற்ற வாறே.

நஞ்சினை மகிழ்வுடன் ஏற்று உண்ட ஆதியான பெருமானை தேவர்கள் தொழுது போற்றும்படியான சிறந்த சீலத்தினையே பெரிதாகத் தம்மிடத்துக் கொண்டவனை; சிந்திப்பார் அவர்களது சிந்தையில் உட்பொருளாயவனை; அழகுடன் நறுமணம் கமழும் கூந்தல் உடைய உலகமாதாவாகும் உமையம்மை என்றும்

ஏத்தி வழிபடப் பெற வீற்றிருந்து அருளும் காலனுக்கு முடிவைச் செய்யும் காலகாலனை திருக்கச்சி ஏகம்பத்து அமர்ந்தருளும் என் அப்பனைக்காண நான் கண் பெற்றவாறு என்ன அற்புத மாமோ?

உற்ற வர்க்குத வும்பெருமானை ஊர்வதொன்றுடையான் உம்பர் கோனைப் பற்றினார்க்கென்றும் பற்றவன் றன்னைப் பாவிப் பார்மனம் பாவிக்கொண்டானை அற்றமில்புக ழாள் உமை நங்கை ஆதரித்து வழிபடப் பெற்ற கற்றை வார்சடைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண் அடி யேன்பெற்ற வாறே.

எல்லாம் அற்று தன்னையே நினைக்க தொண்டு கொள்வார் அவர்க்கு உதவுகின்ற பெருமானை ஊரும் இடபத்தை வாகனமாக உடைய தேவாதி தேவனை சிவனை அவனைப் பற்றினார்க்கு என்றும் பற்றுக உள்ளவனை தம்மை அவனாகப் பாவிப்பார் மனத்தில் தானே யாகப்பரந்து கொண்டவனை; ஏதுமோர் வசையிலாத புக

முடைய எம் அம்மை உமையவள் ஆதரித்து வழிபடப் பெற்று மகிழ்வுடன் அமர்ந்த சுற்றையாக வார்ந்த சடையுடைய திருக்கச்சி ஏகம்பத்து பெருமானை காணக்கண் அடியேன் பெற்றவாறு என்ன அற்புதமாயது.

திரியும் முப்புரம் தீப்பிழம் பாகச் செங்கண் மால்விடை மேற்றிகழ் வானைக் கரியின் ஈருரிபோர்த்துகந் தானைக் காம னைக்கன லாவிழித்தானை வரிகொள் வெள்வனை யாள் உமை நங்கை மருவி ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற பெரிய கம்பனை எங்குள்ளி ரானைக் காணக் கண் அடி யேன்பெற்ற வாறே.

சுழன்று திரிந்து துயர்புரியும் முப்புரமும் நெருப்பின் பிழம் பாக பொடிபடச் செய்து சிவந்த கண்ணுடைய இடபமேல் திகழ்ந் திருக்கும் பெருமானை யானையின் பெருந்தோல் போர்த்து மகிழ்ந்த கடவுளை மன்மதன் நெருப்பாக எரிந்து பொடி பட பார்த்தரு

ரிய பகவானை; வரி கொண்ட வெள்ளை வளையல் அணிந்த எம் அம்மை உமையவள் போற்றி வழிபாடு செய்யப் பெற்ற பெரு மையானை; பெரிய ஏகம்பத்து அமர்ந்த எங்கள் பெருமானை கா ணும் படி கண் அடியேன் பெற்றவாறு என்ன அற்புதமாமே. 3

குண்ட லந்திகழ் காதுடை யானைக் கூற்று தைத்த கொடுந்தொழி லானை வண்டலம்புமலர்க் கொன்றையி னானை வாள ராமதி சேர்சடை யானைக் கெண்டை யந்தடங் கண்ணுமைநங்கை கெழுமி ஏத்தி வழிபடப்பெற்ற கண்டம் நஞ்சடைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

குண்டலம் திகழும் காதுடைய பெருமானை; யமனை உதைத் த கொடுந் தொழில் கொண்டவனை; வண்டுகள் மகிழ்ந்து பாடும் மலராய கொன்றையினை அணிந்தவனை; வாழ்போல் பல்லுடைய நாகமும் மதியமும் சேர்ந்த சடையுடைய கடவுளை; கெண்டை

மீன் போலும் விசாலித்த கண் கொண்ட உமை எம் அம் மை அவனைக் கூடி ஏத்தி வழிபாடு செய்யப் பெற்ற கண்டமும் நஞ்சாக உடைய ஏகம்பத்தமர்ந்த எம் கடவுளை காணக் கண் அடியேன் பெற்றவாறு என்ன அற்புதமாமே. 4

வெல்லும் வெண்மழு ஒன்றுடையானை வேலை நஞ்சுண்ட வித்தகன் றன்னை அல்லல் தீர்த்தருள் செய்யவல் லானை அரும றையவை அங்கம்வல் லானை எல்லை யில்புக ழாள்உமைநங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற நல்லகம்பனை எங்கள்பி ரானைக் காணக் கண்அடியேன்பெற்ற வாறே.

எதனையும் வெல்லுகின்ற வெண்மை ஒளி சிறக்கும் மழு வாயுதம் ஒன்று உடையவனை; கடலிடத்துப் பெற்ற நஞ்சினை உண்டு தேவரை இறவாமையில் மீட்ட வித்தகமுடைய பெரு மானை; எமது எந்தவித அல்லலையும் தீர்த்து அருள் செய்ய வல்லமை உடைய கடவுளை; அரிய வேதங்கள் அங்கங்கள்

அனைத்தும் தானே தெரிய வல்லவனை; எல்லையில்லாத புகழு டைய எம்பெருமாட்டி உமை என்றுமே பூவும் நீருடன் போற் றி வழிபடப் பெற்ற நன்மையே தரவல்ல ஏகம்பத்தமர்ந்த நாதனை; எங்கள் பெருமானை; காணக் கண் அடியேன் பெற் றவாறு என்ன அற்புதமாமே. 5

திங்கள் தங்கிய சடையுடையானைத் தேவதேவனைச் செழுங்கடல் வளரும் சங்க வெண்குழைக் காதுடை யானைச் சாம வேதம் பெரிதுகப் பானை மங்கை நங்கை மலைமகள் கண்டு மருவி ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற கங்கை யாளனைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

இளம்பிறை தங்கிய சடையுடைய கடவுளை; தேவர்க்கெல் லாம் சிறந்த ஒரு கடவுளை; செழுமை மிக்க கடலிடத்து வ ளரும் சங்கினில் செய்த வெண் தோடு அணிந்த காது உடை யவனை; சாம வேதப்பாடலை பெரிதும் உவப்பவனை; எம் தா யாய பெண் உமை மங்கை மலையரசன் புத்திரி தனித்

தவத்தால் கண்டு தெளிந்து; அவனை அணைந்து போற்றி நித் தலும் வழிபடப் பெற்ற கங்கை ஆறு அணிந்த கடவுளை; திருஏகம்பத்து எம்பெருமானை காணக் கண் அடியேன் பெற் ற இந்த வரலாறு என்ன அற்புதமாமே அனை நான் அறி யேன். 6

விண்ண வர்தொழு தேத்தநின் றானை வேதந் தான்விரித் தோதவல் லானை நண்ணி னார்க்கென்றும் நல்லவன் றன்னை நாளும் நாம்உகக் கின்றபி ரானை எண்ணில் தொல்புக ழாள்உமை நங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற கண்ணும் முன்றுடைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

தேவர்கள் தொழுதுபோற்ற நின்ற செல்வனை எவர்க் கும் அறியாத வேதங்களை எவரும் அறிய விரித்தோத வல்லானை; தன்னை அடைந்து நண்ணிக் கொண்டார்க்கு என்றும் மிக நல்ல வனை; நாளும் நாளும் நாம் உகந்து வீரும்பும் பெருமானை; எம் மால் எண்ணவும் முடியாத முன்னைய காலந்தொட்டு நீண்ட புக

முடைய எம் அம்மை உமை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற கண் களும் முன்று உடைய கடவுளாம் திருக்கச்சிஏகம் பத்தமர்ந்த தெய்வத்தை காணுதிருந்த என் கண் கானும்படியாக கண் பெற்ற வரலாறு என்ன அற்புதமாமே. 7

சிந்தித் தென்றும் நினைந்தெழு வார்கள் சிந்தை யில்திக முஞ்சிவன் றன்னைப் பந்தித் தவினைப் பற்றறுப் பானைப் பாலோ டானஞ்சும் ஆட்டுகந் தானை அந்தமில்புக ழாள்உமை நங்கைஆதரித்து வழிபடப் பெற்ற கந்த வார்சடைக் கம்பன் எம்மானைக் காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

தன்னையே சிந்தித்து என்றும் நினைந்து தம் வாழ்வே அதாக எழுந்து கொள்வார்கள் சிந்தையில் திகழும் சிவனை எமமைப் பந்தித்து; விட்டு நீங்கமுடியாதபடி இறுகப் பிணித்து நின்று எம் மை ஆடி ஓடி அலைந்து உலைந்து துயர் உறவைக்கும் வினைக ளின் கட்டுக்களை அறுப்பவனை பாலுடன் பசுவிடம் பெறப்படும் தயிர் நெய் சலம் சாணம் ஆய ஐந்தையும் திருமஞ்சனமாட்ட

அதனை விரும்பி மகிழ்ந்து ஏற்பவனை; எல்லையில்லாத புகழுடைய எம் பெண் அரசி உமையவள் என்றும் ஆதரவுடன் வழிபாடு செய்யப் பெற்றருளிட வாசம் கமழும் வார்ந்த சடையுடன் திருக் கச்சி ஏகம்பத்து அமர்ந்தருளும் எம் கடவுளை காணும் படி காணாத என் கண்கள் காணப் பெற்ற வரலாறு என்ன அற்புதமாமே. 8

வரங்கள் பெற்றுழல் வாளரக் கர்தம் வாலி யபுரம் முன்றெறித் தானை நிரம்பிய தக்கன் றன்பெரு வேள்வி நிரந்த ரஞ்செய்த நிட்கண் டகளைக் பரந்த தொல்புக ழாள்உமை நங்கைபரவி ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற கரங்கள் எட்டுடைக் கம்பன்எம் மானைக் காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

முன்னமே தன்னிடத்து உலகை ஆள வரங்கள் பெற்று அந்த ஆசையால் உழன்று உலகைத் துயர் உறுத்திய வாழ்போலும் பல்லுடைய அரக்கர்களின் அத்தொழிற்கு வாய்ப்பாக இருந்த முப்புரத்தினையும் எரித்து அருள்செய்த பெருமானை; செல்வத்தா லும் இறுமாப்பாலும் நிரம்பிய தக்கன் எனும் அந்தணணின் பெரும் யாகத்தை நீர்முலமாக அழித்தொழித்து நின்ற கொடு

மை இலாத பெருமானை; எங்கும் பரந்த மிகப்பழமையான புகழு டைய எம் அம்மை உமையவள் போற்றிப் புகழ்ந்து பணிந்து வழி படப்பெற்ற கைகளும் எட்டுடைய திருக்கச்சி ஏகம் பத்த மர்ந்த எம் ஐயனை காணாத என் கண் கானும் படி பெற்றவர லாறு என்ன அற்புதமாமே. 9

எள்கல் இன்றிஇமையவர் கோனை ஈசனைவழி பாடுசெய் வாள்போல் உள்ளத் துள்கி உகந்துமை நங்கை வழிபடச் சென்று நின்றவா கண்டு வெள்ளங்காட்டி வெருப்பு அஞ்சி மெருவி ஓடித் தழுவ வெளிப்பட்ட கள்ளக்கம்பனை எங்கள் பிரானைக் காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

திருக்கைலாய மலையில் தன்னுடன் இருந்த பெருமானிடம் மிக்க ஆசுவலன் வேதங்களின் உண்மைப் பொருளைக் கேட்டான் எம் அம்மை உமை. கேட்டபின் வேதங்கள் சொல்லிய எல்லாக் கிரியைகளிலும் பூவும் நீரும் கொண்டு தன்னை இந்த மண்ணிலகில் வந்து வழிபாடு செய்தலே மிக மேலான செயல் எனத் தெளிந்து கொண்டான். இதற்குப் பின்பாக அவரிடம் திருக்கைலையில் இருந்த தான் இப்பூவுலகில் வந்து பூவும் நீரும் கொண்டு தன் நாயகன் சிவனைப் போற்றுவதல் குறைவான செயல் என்று எண்ணுது இப்பூவுலகில் தாம் வருதற்கு சிவனிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு இங்கு மனித உருவில் எம்பெருமாட்டி வருகின்றான் தாய் தன் குஞ்சுகளான உயிர்கட்கு இது தான் வழி எனக் காட்ட எண்ணினானோ எம்பெருமாட்டி அறியோம் இப்பூவுலகில் வந்து தனது நாயகனைப் போற்றி தலை விரும்பித் துணிகின்றான். அவ்வாறு வந்த எம் அம்மை காஞ்சியினை அடைந்து பதுமன் என்னும் நாகம் குடி கொண்ட அந்த இடத்தில் கோயில் கொண்டு எம்பெருமானைப் பெற்ற நித்தலும் தவம் செய்கின்றான். நெஞ்சம் ஈசனைக் காணவே விரும்பி நிரந்தரம் தம் திருவாக்கினில் தன் நாமமே சொல்லித் தவமிருந்த பெருமாட்டிக்கு தன்னைக் காண்பித்தருள வஞ்சனை நீங்கிய அந்த மாமரத்தின் அடியில் மலைமகள் உமையம்மை கண்டு கொள்ளும் படியா சிவலிங்க வடிவாக வந்து தோ

ன்றினார் எம் கடவுள். அவ்வாறு தான் தவத்தாற் பெற்ற கடவுளை தேவர்க்கு நாயகனை எல்லார்க்கும் தெய்வத்தை ஏதும் ஒரு இகழ்ச்சி இன்றி வழிபாடு செய்வாள் போல எம்பெருமாட்டி உமை தம் உள்ளத்தால் மிகவும் விரும்பி மகிழ்ந்து அதற்குரிய சீலமுடன் வழிபடச் சென்று நின்ற அத்தன்மை கண்டு எம்பெருமாட்டியுடன் திருவிளையாட்டாக அங்கு பக்கரில் ஓடிய கம்பை ஆற்றை ஒரே வெள்ளப் பெருக்காக பெருகும் படி காட்டி அவள் பூசை செய்ய விடாதபடி வெருட்டி அது கண்டு அம்பாள் பயந்து வெருக்கொண்டு ஓடி தான் என் செய்வேன் என் ஐயனை உன்னை அன்றி யாரும் துணை இல்லை என்று திருவுருவத்தை இறுகத் தழுவிக்கொள்ள அச்சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு அவளுக்கு தன் மணவாளக் கோலங் காட்டியருளிய பெரிய கள்ளனை; திருக்கச்சி ஏகம்பத்தமர்ந்தானை எங்கள் பெருமானை காணும் படி காணாத என் கண்காணப் பெற்ற வரலாறு என்ன அற்புதமாமோ.

குழந்தைகள் தாயிடத்தில் தான் அன்பு கொள்வது இயல்பு. ஆன தன்மையினால் தன் தாயை வெருட்டிப் போட்டார் தன் தந்தையானவர் என்பதற்காக தன் தந்தையை கள்வன் என்றே சொல்கின்றார் போலும் இப்பாடலில் எம்மை முழுவதும் உய்யக் கொள்ளும் எம் பெருமான் சுந்தரர் நம்பியார் ருரர்.

10

பெற்றம் ஏறுகந் தேறவல் லானைப் பெரிய எம்பெரு மான்என்றெப் போதும் கற்ற வர்பரவப்படு வானைக் காணக் கண் அடி யென்பெற்ற தென்று கொற்ற வன்கம்பன் கூத்தன்எம்மானைக் குளிர் பொழிந்திரு நாவலா ருரன் நற்றமிழ் இவைஈ ரைந்தும் வல்லார் நன்னெறிஉல கெய்துவர் தாமே.

பசுவினுடைய தலைவனான இடபத்தை விரும்பி அதன்மீது ஏறிட வல்லமை உடையவன்; அவனே பெரியவன் எம் பெருமான் என்று எப்பொழுதும் கற்றவர்களால் போற்றப் படுகின்ற கடவுளை சிவனை காணும் படி காணாதகண் காணப்பெற்றேன் என்று எவர்க்கும் மேலானவனை கச்சிரகம்பத்தமர்ந்தவனை உலகும்

ய நடமாடுபவனை. சிறந்தஅருள் உடைய பெருமானை குளிர்ந்த சோலை சூழ்ந்த திருநாவலூரில் அவதரித்த ஆருரன் சொல்லிய நல்ல தமிழ் இவைபத்து கற்று வல்லவர் நல் நெறிகொண்ட உலகினை அடைவார்கள்.

11

பதிகவரலாறு

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சங்கிலியாரைத் திருவொற்றியூரில் கண்டு காதலித்து அவரைத் திருமணம் செய்வதற்கு அவரைப் பிரியமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்து கொடுத்தார். ஆனால் அன்று ஒரு நாள் திருவாரூரை மிக நினைந்து தனது சத்தியத்தையும் மீறி திருவாரூர் போக நினைந்து திருவொற்றியூர் எல்லையைத் தாண்டலும் தனது

கண் இரண்டும் கெட்டது. அவ்வாறு இரண்டு கண் பார்வை இழப்பதை தருவார் உதவியுடன் திருவாரூர் வருகின்றார். வருகின்ற வழியில் தான் காஞ்சியில் சென்று எம்பெருமானைத் தரிசித்து இழந்த கண்ணில் ஒன்று பெற்றுக் கொள்கின்றார். கண் பெற்ற பின் பாடியருளிய திருப்பதிகமே மேலே தரப்பட்டதாகும்.

நால்வர் காட்டிய அறநெறி அல்லால் நமக்குத் துணை வேறில்லை.

ஞானசம்பந்தர் நாவுக்கரசர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்கவாசகர் இவர்களே சைவமக்களது குரவர்கள். அடுத்து திருமுலரும் அப்படியே

யாழ்ப்பாண மக்களே! நீங்கள் உய்தி அடைய விரும்பின் அடக்கமுடைய நிதானமான வாழ்க்கையை நடத்த முற்படுங்கள். தவத்தையும் தருமத்தையும் பெருக்குங்கள். அவைதான் சுதந்திரமடைய வழிகாட்டும்.

ஒருவனுக்கு உண்மையாமபடி துணையாது என்றால் அது அவனுடைய தருமமே. இதற்கு எட்டுணையேனும் சந்தேகம் தேள்வையில்லை. நமது முன்னோர் இதனை மிக நன்குடன் தெளிந்து நமக்குச் சொல்லி வைத்துப் போயினார். இந்த உண்மை எக்காலத்தும் பொதுவாக உள்ளது.

தமிழ் மக்களாய எமக்குப் பொதுவாக ஓர் நல்மரபு உண்டு. அவை தான் பெரும்பாலும் சைவ மக்களாய நாம் தெளிந்து நடந்து கொள்ள வேண்டியது. இன்றைய உலகில் வாழும் ஒவ்வொருவருடைய முதற் கடமையும் அதுவேயாகும். அது யா தெனில் நமது முன்னைப் பெரியோரது கொள்கைகளை சீலங்களை வழுவாது பாதுகாத்தலும் இன்று நாம் அவர் காட்டிய அறநெறிப்படி நடந்து நமது பிற்சந்ததியார்க்கு வழி காட்டிகளாக அமைவதுமாகும்.

இந்த ஒருவகையாக நடத்தல் தான் பெரும் தருமமாகும் என்று தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த ஓர் ஆசிரியர் எம்மிடம் தெரிவித்தார். இதை எல்லாரும் உணரவேண்டும்.

திருமுருகுகிருபானந்தவாரியார் சினிமாநடிகர். சாயிபாபாசுவாமியும் அதே தன்மை மிக்கவர். அவரைப் பின்பற்ற முயன்றால் உங்களுக்குத் தான் துயரம் மீள மீளப் பெருகும். இதை உண்மை என்று தெளியுங்கள். அருணகிரிநாதர் முருகனைப் பேசும் போது

நினை வணங்கும் பத்தர் அனைவரும் தழைக்க நெறியில் நின்ற வெற்றிக் கதிரேவாளர்

முருகனை நெறியில் நிற்கின்றான் தன்னை வணங்கும் பக்தர் தழைத்திட எனச் சொன்னால் முருகன் சினிமாவிலும் நடித்துக் காசும் வாங்கினால் அவரைக் கும்பிடுவார் நன்மை பெறுவாரோ? சிந்தித்துப் பாருங்கள். சினிமாவில் நடிப்பவரை சடையும் வைத்துக் கமரா முன் தன்னைக் காட்டும் சாயிபாபா சுவாமியை அவர் நடத்தையை நன்கு தேரில் கண்டு கொண்டும் உங்களிடம் அறிவிருந்தும் அதனை உண்மையாமபடி பாவித்துத் தெளிய முடியாது கிருவானந்தவாரியாரை சாயிபாபாவை அறநெறி நின்ற பெரியோர் என்று அறிவிலாத மாக்கள் சொன்னால் நால் வருடைய சீலம் நன்கு உணரப் பெற்ற நாம் அதை ஏற்கத் தயாராக இல்லை. இவை எல்லாம் இன்று பெரும் ஏமாற்று வித்தையாக உலகைப் பெரும் துயரநிலையில் வைப்பதாக இருக்கின்றது. அதை நாம் சிந்தித்தேயாக வேண்டும்.

சில காசக்காற வியாபாரிகள் அல்லது பணம் படைத்த மிலேச்ச நாசகர்கத்தைத் தங்கள் பெரும்பாக்கியமாகக் கொண்டு கடவுள் என்றால் என்ன என்று தெரியாத மக்கள்; இவர்களும் சைவநெறி சிவனடியார் மகத்துவம் தெரியாதவர்கள்; அவருடைய வேடம் பேச்சு அவை கண்டு அவர்களைப் பெரியார் என ஏற்கலாம். ஆனால் பெரியபுராணத்தை நன்கு விளங்கித் தெளிந்து நல்ல சீலமுடன் ஒழுகி அருளைப் பெற முயலும் உண்மை நிற்கும் பெரியோர் இவர்களை ஒருபோதும் பெரியோர் என ஏற்கவும் மாட்டார் அன்றிச் சிவ வழிச்சாரவும் மாட்டார்கள்.

கேடும் செல்வமும் இரண்டும் கெட்ட மேலாம் திருவுடையவரும் ஓர்வையும் பொன்னையும் ஓப்பவே நோக்கி நின்று; ம ப பா

விருப்பு வெறுப்பு இவையாவும் கடந்து முற்றிலும் தம்மை அன்பு வடிவாக மாற்றி உண்மை உணர்ந்த மேன்மக்களாகும் அடியவர்கள் தான் வழிபாட்டுக்குரியவர். அத்தகைய பெருமக்களை: உண்மை தெளிந்த ஞானிகளைப் பின்பற்றி ஒழுகினால் அதனால் நீவிரும் உய்வீர். நாடும் நற்பண்புடைய மக்களாகி ஒங்கி சுதந்திரம் அடையும். அதுவன்றி பொன்னிற்கும் பொருளுக்கும் மாகத் தன்னை விற்கும் பிரசங்கிகளை நீங்கள் பின்பற்றுவது உங்களுக்கு என்றுமே உயர்வு தரப்போவதன்று. பாட்டும் பேச்சும் சுதந்திரம் தேடித் தருவதன்று. தவமும் தருமமும் சீலமும் தான் ஆன்ம சுதந்திரத்தையும் நாட்டின் சுதந்திரத்தையும் பெற்றிட வகை செய்வன. கடவுட் தன்மை என்றால் பேச்சு வடிவாலும் பாட்டின் இனிமையாலும் அலங்கார வேடத்தாலும் வருவதன்று. அது நல்லொழுக்கத்தினாலும் உயர்ந்த சீலமுடைய கொள்கைகளை கடைப்பிடித்து வரும் தவத்தினாலும் அடையப் பெறுவது. நால்வர் பெருமக்கள் இதனை வலியுறுத்தி உள்ளனர். நால்வர் வாக்கியங்களை நம்பினால் அதன்படி ஒழுகினால் கோயில்களையும் அவர் காட்டிய நெறிப்படி பேணினால் நீவிரும் உய்வீர் அடிமை விலங்கும் நீங்கும் நாடும் பகை பிணி வறுமை முதலிய அல்லல் நீங்கி சுதந்திரமடையும். தவத்திற்கு பொய்மையே பெருக்கும் சினிமா பாதகமாவ தென்பதை முன்னகை நீர் உணர்ந்தால் பின்னர் எல்லாம் தெளிவுறும். நால்வர் காட்டிய நெறியையும் நன்கு உணர்ந்து நமக்கேற்படும் அல்லல்களையும் கண்டு தெளிந்து நமது நிலையில் இது தான் வழி என்று துணிவுடன் சொல்லுகின்றேன். இதுவே துணிவெனக் கொள்ளுங்கள். நீவீர்கள் முதற்கண் கோவிலில் முறையான பூசைகளை நடத்திவர வகை செய்து வழிபட்டு வர முற்படுங்கள். அது தான் நால்வர் காட்டிய அறநெறியின் முதல் நெறியாகும். நாடு நலம் பெறவும் நம் வருங்கால சந்ததியார் நன்னெறிப்பட்டிய இதுவே வழியாகும். இனி உங்கள் விருப்பம்.

இன்று புலவராயினும் பண்டிதராயினும் எவராயினும் எதற்கு அவாவுகின்றனர் என்றால் ஒரு மேடைக்கும் புகழ்க்குமே அவாவுகின்றனர். இந்த ஒரு அவா கற்றவரான அவரை தத்தமக்குரிய நன் நிலையின் சிலங்களைக் கெடுத்து பொய்வஞ்சனை முதலிய பாதகச் செயல்களுக்கு ஆளாக்கி அவரை கீழ்மை படச் செய்வதைக் கண்ணால் காணமுடிகின்றது. வயது முதிர்ந்த நேரத்திலும் மக்கள் மதிப்பையும் ஓர் பட்டாடையும் பெறவே எல்லாரும் விரும்புகின்றனர்.

மக்கள் கடவுளர் அன்று. மக்கள் எப்போதும் உண்மை உணர்ந்தவராக இருக்கின்றார் இருக்கப் போகின்றார் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த உண்மையை பெரிய புராணத்து சேக்கிழார் நமக்கு மிகு உறுதியுடன் காட்டுகின்றார்.

காரைக்கால் அம்மை இறைவனிடம் பேய் வடிவம் வேண்டிப் பெற்றுக் கொள்கின்றார். அவர் பேய்வடிவுடன் தெருவீதியால் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது தெருவால் போகும் மக்கள் அவரைக் கண்டு பேய் பேய் என்று கூறிக் கொண்டு வெருண்டு ஓடினர். அப்பொழுது அவர் நிலை கண்ட காரைக்கால் அம்மை என்ன சொன்னாள் என்றால் தேவர்களுக்கு எல்லாம் நாயகரான சிவன் என்னை அறிவார் என்றால் ஏதும் நன்மை உணராத எட்டுத் திசை மாக்களுக்கு (மக்கள்) நான் எந்த உருவாயிருந்தால் என்ன என்றே சொல்லுகின்றார். அதன் தாற்பரியத்தை நன்கு சிந்தித்தால் மக்களை மாக்கள் என்றே சொல்லப் படுகின்றது. ஆகவே உலக மனிதர் எப்பொழுதும் உண்மை உணர்வார் அன்று என்பது தெளிவாகின்றது. இதற்காகத் தான் உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டு என்ற வாக்கியம் வந்து கொண்டது. உயர்விற்கு தனித்த ஒரு பண்பு நெறி நிதானம் உண்டு. ஆனால் மக்களாம் மாக்களுக்கு அது இல்லை. அதனால் பெரும்பாலும் இன்று பெரிது சிறுது எனப் போற்றிப் பெறுவார் எல்லாரும் புகழ் வலையில் சிக்குண்டு தவிக்கின்றனர். ஒரு பெரியவர் நெறி தவறினால் ஒரு பெண் தனது கற்பு நெறி பங்கப் பட்டது போலவேயாகும். இதைத் தான் வள்ளுவரும் அருள் அற்றார் அற்றார் மற்று ஆதல் அரிது என வலியுறுத்தி உள்ளார். திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் முருகனுடைய ஆள் நான் என்று பேசுறார். அவருடைய பேச்சு பலருக்கு இனிக்குது. அதைக் கேட்க விழுந்து கட்டி மேலே சொல்லிய வகை மக்கள் கூட்டம் ஓடிப் போகின்றது. அது தவறில்லை. அவர்கள் நிலையை பெரிய புராணம் மிக மிகத் தெளிவு படுத்திக் காட்டுகின்றது. ஆகவே மக்களோ மாக்களோ அவரைத் தெய்வமாகக் கொள்ளலாம் தேங்காய் உடைக்கலாம் கற்பூரம் கொளுத்தலாம் எனக்கு ஒரு நட்பும் இல்லை. ஆனால் அவரை நால்வர் வழி தெளிந்த அறமுடையவர் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது.

நால்வர் வழி வேறு இவர்கள் வழி வேறு. பெரும்பாலும் இவர்கள் விலாசக் காரர். அடுத்து சீர்காழி சுந்தரரம்பாள் சுப்புலட்சுமி முதலிய இசையாளர் பலரும் இசையாளரே ஒழிய மேற் கொண்டு அவர்களை ஓர் தெய்வீக முடையவர் அன்று என நான் துணிந்து சொல்வேன்.

காஞ்சி காம கோடியை பெரிய வான் என்று பெயரிட்டு அழைத்து ஏதோ மதிப்பு எல்லாம் கொடுக்கிறது கல்கிப் பத்திரிகை. இன்னும் ஆனந்த விசுடன் முதலிய பத்திரிகைகளும். காஞ்சிப் பெரிய வானும் கல்கிப் பத்திரிகை மூலம் ஆசி மொழிகள் உலகிற்கு தருகின்றார். ஆனால் கல்கி ஆநந்தவிகடன் பத்திரிகை அட்டைப் படம் பெரியவாளாக இருந்தால் உள்ளுக்கு காம இரசம் தெளிவுறுத்தும் கற்பனையின் கதைகளே மிக உண்டு. கட்டியணைத்தல் முத்த மிடல் முதலிய இன்பச் சுவை மூலம் தானே தம்பத்திரிகையை மக்கள் மாக்கள் மனம் மகிழ எழுது வருகிறார்கள். பணமும் பெறுகிறார்கள். இப்படி யான காதல்கதை எழுதும் பத்திரிகையின் முகப்புப் படத்தை காஞ்சிப் பெரியவான் அலங்கரித்ததும் அன்றி ஆசியும் உள்

ளே வழங்கினால் காதல் கதையால் மக்கள் மனதை அப்பத் திரிகைகள் பாழாக்கிப் பெறுகின்ற பழிக்கு தாமும் உடைந் தையாகி பழியில் துஞ்சுகின்றார். இதற்காகத் தான் எமது முன்னைப் பெரியோர் தம்மை இந்த புகழ் பெறும் விடயத்தில் மிகு கவனமாக வைத்துக் கொண்டனர். இவை மறைகாய் போல தம்மை வைத்திருந்தனர். இதற்காகத்தான் இன்று பிரசங்கம் செய்வார் பொதுவாக எல்லாரும் புகழாலும் பணத்தாலும் தம் நெறிகெட்டு நிற்கின்றார் என்று தீபம் அடிக்கடி உங்களுக்கு வலியுறுத்தி வந்ததன் காரணம். யாழ்ப்பாண மக்களே இதை முதல் தெளியுங்கள்.

தன் நெறி கெட்டு நின்றார் எந்தவகை இனிக்கப் பேசினாலும் உவக்கப் பேசினாலும் அதனால் ஏதும் பிரயோசனம் உங்களுக்கு வராது. பெரும் பாலும் நெறி கெட்டு நிற்கும் பாதகரின் பாட்டு உரிசைக்காக பேச்சு உரிசைக்காக போற்ற முயன்றால் உடன் துயரம் உங்களுக்கு தெரியா விட்டாலும் நீண்ட தொரு பழி வேலையில் உங்களைப் பின்னர் ஆழ்த்தும் என நீதி நூல்கள் கூறுவன.

மேடையில் ஓர் பாராட்டலைப் பெறும் போது அல்லது நெறியில்லாதாரைப் போற்றும் போது மிகவும் புளுகமாகத் தான் இருக்கும். ஆனால் அந்த அழுக்கு சில நாட்கழிய பெரும் துயரத்தை உங்களுக்கு தேடித்தரும். இதை பொருமை யால் மொழிவேன் என எண்ணுதீர். அனுபவத்தால் உணர்ந்து நேரில் துன்பப் பட்டார் செயல்கள் கண்டு யானும் இதை உங்கள் நலன் கருதிச் சொல்லுகின்றேன். என் மீது நீங்கள் தவறான கருத்தைக் கொள்ளாதீர்.

யாழ்ப்பாணத்தவரான நாம் இரு முறை அடி வாங்கி ஒரு முறை கப்பலிலும் மற்ற முறை விமானத்திலும் கப்பலிலுமாக வீடு சேர்ந்தவர். எம்மவரில் பலர் தமது உயிரையும் தத்தமது இருப்பிடங்களில் நீக்கியவரும் யாழ்ப்பாணத்திலும் தமது உயிரைப் போக்கியவரும் உண்டு. இந்த ஒரு நிலையில் நம்மில் எத்தனை பேர் எங்கட்கு இப்படியான துயரம் வரக் காரணம் என்ன எனச் சிந்தித்தாரா? அல்லது இனி மேலாவது இப்படியான ஒரு நிலை நமக்கு மீளவும் ஏற்படக் கூடாது பாதுகாக்க என் செய்ய வேண்டும் எனச் சிந்திப்பாரா?

நமது நாட்டில் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடு நடத்தி ஒன்பது உயிர்களைப் பலி கொடுத்தார். ஏன் அப்படி நிகழ்ந்தது. நிகழ்வதற்கு யார் காரணம். நம் செயலா பிறர் செயலா என நன்கு தெளிந்தனரா? இந்த வகையாக இந்தத் தீங்குகள் நிகழ்ந்தாலும் இன்னமும் நிகழ்த்த வேண்டி வந்தாலும் இவை எல்லாம் உடன் மறந்து திருவிழாக் கொண்டாடுவதிலும் ஊர்வலம் நடத்துவதிலும் எங்கள் மக்கள் தலைசிறந்தவர்கள் என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டில் சரித்திர முக்கியத்துவமுடைய பண்பாக நம்மவர்களிடையே வந்து கொண்டது.

அடிவாங்கி அழுதாலும் அடுத்த கணம் அது மறந்து திருவிழா எடுப்பது கோலாகலமான பாட்டுக் கச்சேரி வைப்பது பிரசங்கம் வைப்பது பெரிய ஒரு காரியமாக இன்று நம்மிடையே வந்து கொண்டது.

இது மட்டன்று அடிவாங்கி அழுது கொண்டு வந்தும் இங்கு இருக்கும் நல்லவரை நன்மை சொல்லும் நற்பண்பாளரை அடித்துக் கொல்லவோ சுட்டாதல் தொலைக்கவோ திரளும் திரட்சி கட்டும் குறைவே இல்லை. இது தான் நம்மவரிடம் நிலை. நாங்கள் அடிவாங்கினோம் அதன் காரணமாக அடுத்த முறை நம்மையே அனுப்புங்கள் என்று போட்டியிட மக்களும் முனைவதுண்டு.

இது இப்படியாக நம்மவரில் ஒரு சிலராதல் குறைந்தது நாலு பேராதல் நமது துயர நிலைக்கு நாமோ பிறரோ காரணம் என்பதை உணர்வாரா? ஒரு துன்பம் விளைந்த போது ஒரு அறிவாளியின் கடமை அத்துன்பம் விளைவதற்குரிய காரணத்தை இட்டுச் சிந்தித்தல். உதாரணமாக எல்லார்க்கும் தெரிய வேண்டும் விளங்கவும் வேண்டும் இன்பத்தின் பின் துன்பம் உண்டு என்பதை. இந்த வகைத் துன்பம் நோயாகவும் பகையாகவும் வறுமையாகவும் வந்து கொள்ளும். அது உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்ற பாடுபாடு இல்லாது வரும். அதற்காகத் தான் பெரியோர் எல்லாச் செயல்களிலும் சமபுத்தி செய்து நிற்பார். அத்தகை ஞானிகள் பெரியோர் பலர் இருந்த காலத்தில் தான் தமிழ் நாடு உலகையே ஆண்டது. இன்று தொட்டதிற்கும் வெருண்டடித்துத் துள்ளும் மக்கள் அடிவாங்கி அலுக்கின்றனர். இந்த வகையான கொள்கையையே உண்மை எப்பதை நம் முன்னோர் சொல்லி வைத்து அதுவே மிக மேலான நெறி எனக் காட்டியும் போயினர் என்பது உணர்வாரா? நம்முன்னோர் இப்படியாக இலங்கையில் அடிவாங்கி வாழ்ந்தவரா? இல்லையே நன்கு மதிப்புடன் சிங்களச் சகோதரருடன் வாழ்ந்தவர். அதுமட்டன்று எத்தனையோ யாழ்ப்பாண மக்கள் சிங்களச் சகோதரிடையே அவர்களது நன்மைக்கு வழிகாட்டிகளாக வாழ்ந்த காலமும் உண்டு. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இந்த ஒரு பெரும் அவல நிலையை நாம் சிந்தித்தால் சிங்கள மக்கள் எம்மீது வெறுப்புக் கொள்ளும் படி வைத்தது நமது புண்ணியக் குறைவே. இந்தப் புண்ணியக் குறைவை நாமே தேடிக்கொண்டோம். இதனை மீண்டும் பெறும் வழி தவமும் தருமமும் தான். ஆரவாரமும் ஆடம்பரமும் ஒருக்காலும் நன்நிலை தராது.

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்
அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்துவிடும்.

நால்வர் காட்டிய அறவழி என்றும் நாட்டில்
நாடும் நல்வழி பெற்று சுதந்திரமடைக.

தீபத்திற்கு வாழ்த்துக்களும் கருத்துக்களும்

சந்திரதீப ஆசிரியர் அவர்களே!

ஐயா,
நங்கள் வெளியீடு சுடர் 16 கிடைக்கப் பெற்றேன் மிக்க நன்றி. அது நல்வேளையிலும் நல்லோர் மத்தியிலும் கிடைத்து வருகின்றது. அதன் பலனாக நல்ல வரவேற்பையும், கருத்துப் பரிமாறலுக்கேற்ற சந்தர்ப்பத்தையும் கொடுத்து, உள்ளுணர்வையும் ஊக்கிவருகிற தென்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கிறேன். தாங்கள் செய்து வரும் பணி, சிவப்பணி, அரும்பணி, பெரும் பணி, பெரிதும் பராட்டுக்குரியபணி. ஏன்? வேண்டிய நேரத்தில் வேண்டிய முறைப்படி வெளியாகும்பணி. உள்ளதை உள்ளவாறு எடுத்துரைக்கும் பணி.

இப் பணியாற்றும்போது ஏற்படும் பலதிறப்பட்ட எதிர்ப்புகள், மனக்குமுறல்கள், பூசல்கள், புகைச்சல்கள் இன்றோன்ற வற்றையெல்லாம் தாண்டிச் செயலாற்றும் திறன் போற்றுகிறாய். இவ்வேளையில் அப்பர் சுவாமிகளின் மனவராகிய நிலை நினைவுக்கு வருகிறது. "மண்பாதலம்புக்கு மால்கடல் மூடி மற்றே முலகும் விண்பால் திசை கெட்டிரு சுடர் வீழினும் அஞ்சல் நெஞ்சே" என்பது திருவருட்துணை கொண்டு செயலாற்றும் போது கலங்க வேண்டியதில்லை. சுடர் சுடரும் பொன்.

உயிர்களின் துன்பம் கண்டு துடிப்பது. துன்பம் நீங்கி இன்பம் காண விளைவது. அறநெறியின் சிதைவு கண்டு வருந்துவது நன்னெறியின்பாற் செலுத்த முயல்வது, வல்லார் வகுத்த வழி முறைகளைக் கூறுவது, எதிர்ப்பை மிகப் பணிவோடு ஏற்றுச் சீரிய முறையில் தமிழ் மறைகளில் எடுத்துக் காட்டுங்கள், மேற்கோள்கள் காட்டி விளக்குவது முதலாய அரிய விடயங்களை எல்லாம் தீபம் தாங்கி வருவது கண்டு மனம் களிக்கிறது. அதன் புனிதப் பணி சைவம் கூறும் நல்வாழ்வு மலர் வழிகாட்ட வேண்டுகின்றேன். "மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்" என்பது திருஞானியின் மணிவாக்கு.

மேலும் வெளிப்படையாகவும், மறைமுகமாகவும் வரும் கண்டனங்களை ஏற்று அவற்றிற்குப் பன்னிரு திருமுறைகளிலும், பதினான்கு சாஸ்திரங்களிலும், பத்திப்பாடல்களிலும் ஆதாரங்கள் காட்டி விளக்கங்கள் கூறிவருவது சாலச் சிறந்த முறையாகும். அவற்றிற்கு மேல் மறுப்புக்கள் எழா. அவ்வாறே கண்டனங்களும் ஆதாரமுடையனவாக இருத்தல் வேண்டும், திருந்தவும் பலனடையவும், ஆராயவும் இடமுண்டு. அவர் சொன்னார் இவர் செய்தார் என்று கூறுவனவெல்லாம் குதர்க்கம். மனப்பூசல்களின் விளைவே "ஆழ்க தியதெல்லாம்"

சிவஸ்ரீ சி. குஞ்சிதபாதக் குருக்கள்
பிரதம குரு

ஸ்ரீ பொன்னம்பல வானேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்
கொழும்பு - 13

திரு வை. நல்லையா,
ஆசிரியர், சந்திரதீபம்.

அவர்கட்கு.

சிவபெருமானருளால் சர்வாபீஷ்டமுமுண்டாகுக. தங்கள் சந்திரதீபம் கிரமமாக எனக்கு வருகின்றது. சார்வரிதீபம் சந்திரம்; என்பது சந்திரன் இரவை இருட்டை நீக்கி வெளிச்சத்தால் பிரகாசிப்பிக்கிறான். அது போல் சைவ சமயத்தில் உண்மைகளை இருட்டில் மூழ்கவிடாமல் யாரும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகச் சந்திரதீபம் தன் ஒளியால் பிரகாசிப்பிக்கிறது. இது பல்லாண்டு நற்றொண்டு செய்ய இறைவனை வேண்டித் தங்களுக்கும் சந்திரதீபத்தையும் ஆசீர்வதிக்கிறேன்.

வைதீக சைவம் வாழ்க

இப்படிக்கு,

சி. குஞ்சிதபாதக்குருக்கள்.

சமய வளர்ச்சிக்கு இருப்பிடம் ஆலயம். ஆன்மா லயமாகுமிடம். தன்னை மறந்து, தன்மைங் கெட்டுத் தலைப்படுமிடம். ஐம்புலன்களையும் ஒருமுகப் படுத்தித் தியானம் செய்யுமிடம். உலக போகங்களில் சிக்கித் துன்பத்தில் மூழ்கியுறலும் உயிர்கள் ஒரு பொழுதேனும் பத்திச்சிரத்தையோடு விரதம் பூண்டு, பூவும் நீரும் காண்டு வழிபாடு செய்யுமிடம். பிறவிப் பிணியைத் தீர்குமிடம். தூய்மையும், அமைதியும், ஆறுதலும், சாந்தமும் நிலவுமிடம். ஆன்பா லயமாவதற்கு ஆன்றோர் தந்த அருள் நிலையம் இன்று கலியின் வசப்பட்டுக் கலங்கி இருப்பது கவலைக்கிடமானது. முற்றும் வேத பாராயணமும், ஆகமக் கிரியைகளும் நிகழவேண்டியதற்குப் பதில் போலி வேஷமும், வேடக்கைக் கூத்துக்களும் நிறைந்த இடமாக யாறி வருகிறது என்று தீபம் கூறுவது சிந்தனைக்குரியது.

கோயில் பெரியது சிறியது என்பதில் பொருள் இல்லை. கோயில் பெரு நிலை யடைய சூழ் நிலை வகுத்துக் கொடுத்தல் வேண்டும். திரு நின்றவூர் பூசலன்பர் நீண்ட நாள் நினைந்து கட்டிய கோயிலையும் இராச சிம்ம பல்லவ மன்னன் கட்டிய பெருங் கோயிலையும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். சிவஞானம் ஒருவர் கொடுக்க மற்றவர் வேண்டும் பண்டமார்ற்றுப் பொருளல்ல. அது தவத்தால் பெறுவது. அவன் காட்டக் காணாதன வெல்லாம் காண்பது. கண்டறியாதன கண்டேன் என்பதெல்லாம் அவன் காட்டக் கண்டவை. இவ்வாறு சிவஞானம் இருக்க கோயில்களில் பெருமுடிக்கங்கள் செய்கிறார்கள். ஒலி பெருக்கிகள் மூலம் ஒலிப்பதிவுகள் பிரசங்கங்கள் பரிசில். வழங்கல்கள் பட்டம் வழங்கல் பாராட்டுக்கள் பட்டாடை போர்த்தல் முதலியன இவற்றிற்கெல்லாம் கால நேர இடங்கள் உண்டு. கோயிற் திருக்கூட்டத்தில் இக் கூத்துக்கள் எல்லாம் தவிர்க்கப் பட வேண்டும் என்று கூறுவது பிழையா? திருவருளில் தோய்ந்து வரச் செல்பவர்கள் சேற்றில் தோய்ந்து வர வழிவகுக்கலாமா. சிவசம்பந்தம் பெற முயல்பவர்கள் வேண்டுவது அவனருளே யன்றி வேறொன்றுமில்லை. மணிவாசகம் ஓரிடத்தில் வானேயும் பெறல் வேண்டேன் மண் ஆள்வான் மதித்துமிரேன் என்கின்றார்.

காலத்துக் கேற்ற கோலம் என்றால் சைவம் சாம்பார் அல்ல அது ஒப்பற்ற தனிச்சுவை உடையது என்று தீபம் கூறுகிறது. மேலும் தீபம் சுடர் விட்டு விளங்க வேண்டுகின்றேன்

இப்படிக்கு

தங்கள் அன்புள்ள

வே. தியாகராசா

பேரன்புடையீர்!

வணக்கம். தாங்கள் அனுப்பிய அஞ்சல் அட்டையும் தீபச் சுடர் 345 முதலியனவும் கிடைக்கப் பெற்றேன். நன்றி நான் இதற்கு முன் தீபச் சுடர்கள் எவையும் பெறவில்லை. ஆகையால் தாங்கள் அனுப்பியவையை விட மிகுதி ஏனைய சுடர்களையும் அனுப்பி வைப்பது மல்லாமல் தொடர்ந்தும் சுடர்களை அனுப்பி வைக்குமாறு வேண்டுகின்றேன்.

மொட்டைக் கடிதங்கட்கும் கல் எறிகட்கும் அஞ்சாது தற்பொழுது சைவம் இருக்கும் அவல நிலையையும் பட்டதாரிகள் முதலாளிமார் மடாதிபதிகள் பெரியோர்கள் எனப்படுவோரின் முக மூடிகளைக் கிழித்து சரியான வழியில் தீபம் சைவ சமயிகளை இட்டுச் செல்லும் பணியை பாராட்டாது இருக்கமுடியாது. தீபத்தால் அறியாமையையும் அநீதியையும் கபட நாடகங்களையும் சுட்டு எரித்து சைவத்தை தளைத்து ஒங்கச் செய்வது தீபத்தின் பணியாகும். வாழ்க சந்திரதீபம் மேன்மை கொள் சைவநீதி.

அன்புள்ள

செ குமாரசுவாமி

தீபம் சுட்ட சூட்டில் சினிமாப் பாடல் நீக்கம்

பொங்கலில் சினிமாப்பாடி சதுர்த்தியில் நீக்கியமையைப் பாராட்டுகின்றோம். கோவில் கோவிலாம் படி நடத்த திருப்பணிச்சபையாரே நினையுங்கள். இறைவன் சந்நிதியில் வஞ்சனைக்கும் சூழ்ச்சிக்கும் கொடுமைக்கும் இடமளியாதீர்.

சினிமாப் பாடலை ஒலிபெருக்கி மூலம் கோவில் ஒன்றில் பாடி அது கேட்டு மகிழ்ந்து தமது பாதகச் செயலை வஞ்சனையின் சூழ்ச்சியை நன்னெறிப்பட வாழ வேண்டிய இளைஞர் சமுதாயத்தை தீய வழிகளில் ஒழுகும் படி தூண்டி இது காறும் தமது பிழைப்பையும் புகழையும் பெருக்கி நின்ற சீலம் என்றதின் கருத்தே அறியாத ஒரு குருக்களும் அவருக்கு உடந்தையாகி அவர் சொன்னபடி நடக்கும் திருப்பணிச் சபையார் ஒரு சிலரும் சென்ற முறை நமது தீபம் கண்டு திகைத்து வேதனைப் பட்டனர். தீபத்தை கையில் ஏந்திய வண்ணம் எல்லாரையும் குடிகாரன் என்கின்றார் இந்தப் பத்திரிகையாளர்; மக்களே திரளுங்கள் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று கத்தி அலறினார் குருக்கள். அதில் எழுதியது என்ன என்பதைச் சொப்பனம்

வாசித்து உரை முடியாத மக்கள் கூட்டம் திரண்டு கொண்டது. எங்களை இப்படியும் சொல்லலாமோ எங்கள் குருக்களையும் குடிகாரன் என்னலாமோ என வீடு வீடாக உடன் உடன் ஓடினர் ஒருபகுதி நமது இல்லத்தை நோக்கி நகர்ந்தது. சில பெரியோர்கள் அவர்க்கு நற்புத்தி சொல்லித் தடுத்து நிறுத்தினர்.

இவை இப்படியாக குருக்களின் பணியாளரான தலைவரும் அவர் வெற்றிலை போட்ட வாயுடனும் நின்று தன் அருச்சுனையைச் செய்ய வைக்கும் காரிய தரிசியும் நம்மீது சினமேற்கொண்டு திருப்பணிச்சபையை அன்று பின்னேரம் கூட்டினர். கூட்டத்திற்கு நம்மீது சினந்து கொண்டு சிலரும் நாங்கள் குடித்தாலும் குடிகாரர் என்று ம ப ப பா

